

Karin Fure

Fra: Mette Kathrine Bruun Ursin [m.k.b.ursin@bio.uio.no]
Sendt: 15. oktober 2004 14:41
Til: postmottak@byr.oslo.kommune.no
Emne: Geitmyraforslag

18. OKT 04

SÅKSIFR. 200401731-35		
BYU	SAKSE.	ARKIV.
		024
MERKN.		

Geitmyraforslag.doc
c (27 kB)

Hei byutviklere!

Her kommer vedlagt forslag om skolehagen fra en gammel skolehagevenn, som synes de eldre bør komme mer med der barn er til stede. Det er flott om dere bevilger mye penger til vedlikehold og vakt. Likevel kan kanskje mitt forslag være noe å prøve.

Byrådsavd. for byutvikling
v/Rita Kvivesen
Rådhuset
0037 Oslo

Forslag vedrørende utvikling av Geitmyra Skolehage.

Om meg.

Jeg er en av de mange som spadde i skolehagen i 50-åra og satte pris på det. Jeg gikk på Sagene Skole som er en av skolene som også dyrker noe idag. Jeg har ikke barn, for vi som var passe unge i 60-70-åra ble utsatt for et sterkt press for å la være å fylle opp en overfylt jord.

Jeg har ikke noen egen parsell, men har vært med på arbeid på flere parseller, bl. a. Økologisk hagelags parsell. Dessuten har jeg vært med på dugnad, både når det gjelder oppussing av hus og beskjæring av frukttrær. (Jeg har gått på kurs om beskjæring av frukttrær på Jærna i Sverige for noen år siden, der steller de store gamle trær.)

Miljøet.

I skolehagen treffes nå alle generasjoner, både norske og innvandrere – det er et godt og inkluderende miljø i paradisiske omgivelser. Barn og voksne får mye fysisk utfoldelse der. Noen spar og noen har fri lek av mange slag. Aktiviteten variere med været, men det er nesten alltid noen der, også kvelder og helger.

Idag er det ikke mange steder vanlige mennesker fra bysentrum kan oppleve en slik fin stor grønnsaks- og især frukthage. Slike store gamle frukttrær er blitt en sjeldenhet. Det er enighet om at mer vedlikehold bør skje, men om man ikke har råd, er ikke alt like nødvendig straks. Det er viktig å la være å fjerne de gamle frukttrærne, det er ganske lite beskjæring som må til for trærnes skyld.

Forslag 1.

Bruk av skolehagen i matematikkundervisning:

Mye regning og matematikk i skolebøkene idag er for lite konkret. (Da vi gamle var små regnet vi med virkelige epler og gullerøtter, ikke bare med bilder i bøkene)
Det er mye å lære med mål , vekt, telling og brøk med praksis i skolehagen, gjerne kombinert med litt matlaging. Ikke bare epler, men antall poser, kurver med rips, statistikk med lengden på purrene, hvor mange % av gullerøttene har rot som deler seg etc.
Hvor lang tid bruker gruppe A på å spa et stykke i forhold til gruppe B etc.
Hvordan er sammenhengen mellom frøstørrelse i posene og størrelsen på frøene etc. Kan vi se om spireprosenten på pakken stemmer med det vi får når frøene spirer etc.

Nesten alle slags regning, fra enkel telling til brøk, % og komplisert statistikk kan læres konkret ved hjelp av konkretisering og aktivitet i skolehagen.
Etter flere diskusjoner med professorer i fysikk i Blindernkjelleren ble vi enige om at kanskje INGEN- ihvertfall ingen av dem kan TENKE helt ABSTRAKT, men når vi tenker såkalt ”abstrakt”, har vi i tankene en konkret representasjon som vi i bilder behandler i hjernen. Den som ikke har fått inn en konkret representasjon for begrepene inn i hjernen, får store problemer med å tenke ”abstrakt” i forbindelse med matematikk etc.

Som en del av satsingsområdet matematikk, ville det være svært gunstig også å satse på mer skolehage og matlaging.

Forslag 2

Vedlikehold og annen hjelp.

Hvem.

Foreldre med barn i skolen har ikke mye tid til overs til dugnad, noen stiller, men det blir ofte for liten respons blandt dem når det gjelder tilleggssytelser. Alle har hørt om småbarnforeldrenes "tidsklemme". Det er kanskje andre som vil:

Vi gamle,- som for lenge siden som barn var i skolehagen, - vi som ikke har barn eller barna har forlatt redet, de av oss som ennå er i byen - det er kanskje flere av oss som kunne tenke seg å hjelpe til på en eller annen måte ?

(Vi var engang over 100 000 innom skolehagen her eller nærliggende deler på den andre siden av gata: Ullevåls- og Lovisenbergområdet nedenfor "Folkehelsa" alle tilsammen var et dobbelt så stort område i femtiåra.)

Hvordan.

Foreningen "Geitmyrhagens venner" .

Annonser i avisene rettet til "Deg som har vært i skolehagen som barn", hjemmeside og mailadresse med mulighet for innsending av svar. Det må gå fram av annonsen at det ikke skal være bare kos, men også litt dugnad.

(Begrenset i første omgang til de som har gått i skolehagen som barn, forat ikke tilfeldige tyver skal ødelegge.)

Det skal ikke store prosentene av oss til - siden det opprinnelige tallet var så stort!

Vi vet ikke hvordan responsen vil bli, før det er prøvd.

Forslag 3

Organisering av skolehage der lærerne ikke orker så mye:

Bolteløkka skole har organisert foreldreutvalg som møtes og deler arbeidet mellom seg.

Det sendes et skriv rundt til alle foreldre – og noen har meldt seg – de får til aktivitet.

Opplysning om denne metoden kunne sendes lærere på andre skoler også.

Men er alle foreldrene i "tidsklemme" blir jo dette vanskelig, men det bør prøves om det ikke er prøvd nylig før.

Konklusjon:

Forslagene kan kombineres ved at alle skolene får kontakt med venneklubben som da evt kan finne noen som vil hjelpe, og venneklubben bør få mulighet for kontakt med lærere når de ser at det trengs hjelp til f.eks. lusing eller vanning.

(En skal heller ikke se bort fra at det har gått noen tidligere skolehegebarn så vel i livet at de vil bidra noe mere til skolehagen en bare kontingent til venneforeningen.

Både Frognerparken og Botanisk hage på Tøyen har sin venneforening, - sistnevnte har ydet mye til "Fjellhagen" i botanisk hage.)

Det bør arrangeres "praktisk matematikk" – kurs for lærere i skolehagen slik at de lettere kan få denne undervisningen til.

Hilsen Mette Ursin – en gammel Geitmyrhagevenn.